

[Ministeren for skatter og afgifter]

ejendom, en bolig, af samfundsmæssige hensyn må forlade den, så er et af problemerne spørgsmålet om erstatningens størrelse. Et andet problem, som man dårligt kan give erstatning for, er det rent menneskelige problem, der opstår, hvis folk skal forlade en egn eller i hvert fald forlade en bolig, eller måske en virksomhed, som de har været beskæftiget med i en årrække. Derfor er det også naturligt, når man drøfter disse problemer, at man ligesom må overveje, om de regler, man på nuværende tidspunkt har, tager tilstrækkeligt hensyn ikke alene til det erstatningsmæssige, men også til de rent menneskelige problemer, der opstår.

Jeg ved jo, at hr. Bernhard Baunsgaard til fulde kender forudsætningerne for erstatningerne, altså fradraget på de 30.000 kr., hvis det er en ejendom fra før 1965, og eventuelt et fradrag på indtil 100.000 kr. og de tillæg, der i så fald kommer ind. Men vi har nok en række eksempler, som viser, at selv med disse regler opstår der situationer, hvor man ud fra et retshensyn ikke kan sige, at vedkommende personer er blevet rimeligt behandlet på et tidspunkt, hvor man af hensyn til samfundsudviklingen har lagt beslag på deres virksomhed eller på deres bolig.

I forbindelse med forhandlingerne om værdistigningsafgiften kan jeg oplyse over for hr. Bernhard Baunsgaard, at netop disse problemer er taget op og indgår i overvejelserne om at finde frem til regler, som er mere rimelige og mere hensigtsmæssige.

Den anden del af spørgsmålet går på, om man vil gennemføre en ændring med tilbagevirkende kraft. Vi har i visse tilfælde, hvor vi har ændret lov om særlig indkomstskat, ladet det have en vis, begrænset tilbagevirkende kraft, og altid selvfølgelig kun, når det har været lempelser, det drejede sig om – man lader jo ikke love få tilbagevirkende kraft, når det er skærper, det drejer sig om. Jeg har også forstået spørgsmålet sådan, at det, man her ønsker en udtalelse om, det er lempelser, og det er klart, at det spørgsmål må gå ind i overvejelserne, om det er rimeligt at lade en eventuel ændring få tilbagevirkende kraft. Men hr. Bernhard Baunsgaard ved jo også, at så opstår det problem, hvor langt det skal gå tilbage, og hvor man vil sætte grænsen, og det vil jo så være underkastet en vurdering og en overvejelse.

Jeg har med disse bemærkninger forsøgt at svare positivt på det stillede spørgsmål, fordi jeg ligesom hr. Bernhard Baunsgaard mener, at der er et problem, vi må se på.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige tak for ministerens tilsagn dels om, at vi allerede i denne samling skal behandle et forslag, der tager sigte på netop disse ekspropriationsforhold, dels om, at ministeren med velvilje vil overveje, hvad vi kan gøre med hensyn til tilbagevirkende kraft.

Når ministeren siger, at vi altid får vanskelighed med at afgøre, hvor langt tilbage det skal gå, er jeg enig med ministeren, men jeg tror nok, at vi kunne finde noget, der ville virke rimeligt. De to beløb, som ministeren nævnte, 30.000 kr. og 100.000 kr., er ikke pristalsregulerede, og det er klart, at jo længere vi kommer væk fra det år, hvor de blev indført, jo dårligere slår disse beløb til, også i forhold til det, vi havde tænkt os i sin tid. Derfor vil det være muligt med rimelighed at kunne argumentere for, at man giver ændringerne en vis tilbagevirkende kraft ud fra kroneforringelsessynspunktet.

Jeg er glad for, at ministeren ser positivt på de forhold, jeg har fremhævet. Jeg vil gøre opmærksom på, at det, vi var inde på i 1975, da vi behandlede spørgsmålet om jordombytning i forbindelse med ekspropriation til motorveje, var jo, at hvor ejeren modtog en anden hektar af samme slags jord som den, han afstod, så så man helt bort fra særlig indkomstskat. Jeg vil gerne have lov til at understrege, at for mig drejer det sig om, at vedkommende og flere andre med ham havde en arbejdsplads på nogle bestemte betingelser, og selv om han må afstå den af hensyn til samfundet, bør betingelserne på hans arbejdsplads ikke skærpes, og det ville de jo blive, selv om han kan købe sig en ny ejendom, for så vil han have flere penge at skulle forrente. Der synes jeg vi måtte kunne finde frem til noget, og jeg håber, at ministeren kan gøre det. Jeg kunne tænke mig, at hvis der bliver en ekstra skat, han skulle betale, så får han lov til at se bort fra den indtil den dag, hvor han afhænder sin nye ejendom.

Waldorff (VS):